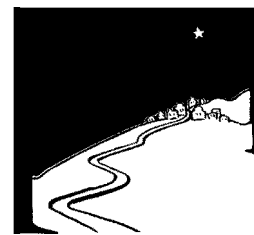

1. nedjelja došašća B

*Mi smo glina, a ti naš lončar –
svi smo mi djelo ruku tvojih. (Iz 64,7)*

Prvo čitanje

Izaija 63,16b-17.19b; 64,2b-7

Ti si, Gospodine, otac naš, "Otkupitelj naš" – ime ti je oduvijek. Zašto, Gospodine, zašto nas puštaš da s tvojih putova lutamo? Zašto dade da nam srce otvrdne pa te se više ne boji? Vrati se radi slugu svojih, radi pleménâ baštine svoje! O da razdreš nebesa i siđeš, pred tobom brda bi se potresla! Oduvijek se čulo nije, uho nije slušalo, oko nije vidjelo, da bi bog koji, osim tebe, takvo što učinio onima koji se uzdaju u njega. Pritječeš onima što pravdu čine i tvojih se spominju putova. Ali – ti se gnjeviš, jer mi smo uvijek grijeshili, protiv tebe se bunili. Svi postasmo kao nečisti i ko haljine okaljane sva pravda naša! Svi mi ko lišće otpadosmo i opačine naše ko vjetar nas odnose! Nikog nema da ime tvoje prizove, da se trgne i osloni o tebe. Jer lice si svoje od nas sakrio i prestrašio nas krivicama našim. Pa ipak, Gospodine, ti si naš otac; mi smo glina, a ti naš lončar – svi smo mi djelo ruku tvojih!

Drugo čitanje

1. Korinćanima 1,3-9

Braćo i sestre! Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! Zahvaljujem Bogu svojemu svagda za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu: u njemu se obogatiste u svemu – u svakoj riječi i svakom spoznanju. Kako bi se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama te ne oskudijevate ni u jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina našega Isusa Krista! On će vas učiniti i postojanima do kraja, besprigovornima u Dan Gospodina našega Isusa Krista. Vjieran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega.

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: " Pazite! Bdijte, jer ne znate kada je čas. Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakom svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije. Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti – da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe. "

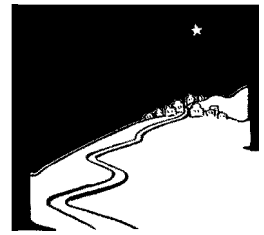
"Što vama kažem, svima kažem: Bdijte! "

Za razmišljanje

"O da razdreš nebesa i siđeš!" Taj je poziv nošen sigurnošću da su nam Božje kraljevstvo i njegovo spasenje već darovani i od početka prisutni, ali još ne ispunjeni. Jer naš Bog je Bog "koji bijaše, koji jest i koji će doći." (Otk 4,8) Suočeni s tim misterijem dolaska, ponovnog dolaska, moramo na ispravan način zauzeti svoj stav. Bilo bi potpuno krivo špekulirati o tome kada će se ostvariti konačni Isusov dolazak i povratak. Toj staroj napasti posebno podliježu ljudi iz društava koja se nalaze u krizi. Mnoge sekte vide svoju zadaću u tome da se predstavljaju kao proroci posljednjih dana čovječanstva, kako bi ljude zbunili brojanjem godina i prijetnama propasti. No ono što bi nas trebalo zanimati nije datum ponovnog dolaska našeg Gospodina, koji ionako ne možemo niti znati niti izračunati. Pozvani smo suočiti se s konačnošću i neopozivošću toga suda, koji će prosuđivati kako našu osobnu povijest spasenja, tako i povijest čitavog čovječanstva. Suočeni s dolaskom Sina čovječjega, koji nitko ne može odrediti, i ustrajući u tminama ovoga svijeta, najbolje je činiti ono na što nas poziva današnje evanđelje: "Budni budite!"

Biti budni, posvijestiti svoju odgovornost za sadašnjost i prepoznati njeno konačno značenje prisutno u svakom trenutku našega života, jesu najznačajniji elementi našega života. Čekanje Gospodina koji dolazi ne znači usmjerenje prema budućnosti koje ne bi imalo veze sa životom. Sigurno smo često u napasti da iz teške i mnogostruko ugnjetavajuće sadašnjosti želimo pobjeći u ljepšu i slobodniju budućnost. No Krist to od nas niti želi, niti nam nalaže. Umjesto da sanjarimo o ljepšoj budućnosti, potrebno je da budemo budni i radimo na tome da nam sadašnjost bude svijetlija, ljudskija i božanskija. Tako ćemo najbolje živjeti Došašće i pripremiti se za Dan Kristova dolaska.

1. nedjelja došašća B

*Mi smo glina, a ti naš lončar –
svi smo mi djelo ruku tvojih. (Iz 64,7)*

Prvo čitanje

Izaija 63,16b-17.19b; 64,2b-7

Ti si, Gospodine, otac naš, "Otkupitelj naš" – ime ti je oduvijek. Zašto, Gospodine, zašto nas puštaš da s tvojih putova lutamo? Zašto dade da nam srce otvrdne pa te se više ne boji? Vrati se radi slugu svojih, radi pleménâ baštine svoje! O da razdreš nebesa i siđeš, pred tobom brda bi se potresla! Oduvijek se čulo nije, uho nije slušalo, oko nije vidjelo, da bi bog koji, osim tebe, takvo što učinio onima koji se uzdaju u njega. Pritječeš onima što pravdu čine i tvojih se spominju putova. Ali – ti se gnjeviš, jer mi smo uvijek grijehili, protiv tebe se bunili. Svi postasmo kao nečisti i ko haljine okaljane sva pravda naša! Svi mi ko lišće otpadosmo i opačine naše ko vjetar nas odnose! Nikog nema da ime tvoje prizove, da se trgne i osloni o tebe. Jer lice si svoje od nas sakrio i prestrašio nas krivicama našim. Pa ipak, Gospodine, ti si naš otac; mi smo glina, a ti naš lončar – svi smo mi djelo ruku tvojih!

Drugo čitanje

1. Korinćanima 1,3-9

Braćo i sestre! Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! Zahvaljujem Bogu svomemu svagda za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu: u njemu se obogatiste u svemu – u svakoj riječi i svakom spoznanju. Kako bi se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama te ne oskudijevate ni u jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina našega Isusa Krista! On će vas učiniti i postojanima do kraja, besprigovornima u Dan Gospodina našega Isusa Krista. Vjeran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega.

Evandjelje

Marko 13,24-37

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "U one dane, nakon velike nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati. Tad će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i

slavom. I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba."

"A od smokve se naučite prisposodbi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu. Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima! Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti. A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac."

"Pazite! Bdijte, jer ne znate kada je čas. Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakom svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije. Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti – da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe."

"Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!"

Za razmišljanje

"O da razdreš nebesa i sideš!" Taj je poziv nošen sigurnošću da su nam Božje kraljevstvo i njegovo spasenje već darovani i od početka prisutni, ali još ne ispunjeni. Jer naš Bog je Bog "koji bijaše, koji jest i koji će doći." (Otk 4,8) Suočeni s tim misterijem dolaska, ponovnog dolaska, moramo na ispravan način zauzeti svoj stav. Bilo bi potpuno krivo špekulirati o tome kada će se ostvariti konačni Isusov dolazak i povratak. Toj staroj napasti posebno podliježu ljudi iz društava koja se nalaze u krizi. Mnoge sekte vide svoju zadaću u tome da se predstavljaju kao proroci posljednjih dana čovječanstva, kako bi ljude zbunili brojanjem godina i prijetnama propasti. No ono što bi nas trebalo zanimati nije datum ponovnog dolaska našeg Gospodina, koji ionako ne možemo niti znati niti izračunati. Pozvani smo suočiti se s konačnošću i neopozivošću toga suda, koji će prosuđivati kako našu osobnu povijest spasenja, tako i povijest čitavog čovječanstva. Suočeni s dolaskom Sina čovječjega, koji nitko ne može odrediti, i ustrajući u tminama ovoga svijeta, najbolje je činiti ono na što nas poziva današnje evanđelje: "Budni budite!"

Biti budni, posvijestiti svoju odgovornost za sadašnjost i prepoznati njeno konačno značenje prisutno u svakom trenutku našega života, jesu najznačajniji elementi našega života. Čekanje Gospodina koji dolazi ne znači usmjerenje prema budućnosti koje ne bi imalo veze sa životom. Sigurno smo često u napasti da iz teške i mnogostruko ugnjetavajuće sadašnjosti želimo pobjeći u ljepšu i slobodniju budućnost. No Krist to od nas niti želi, niti nam nalaže. Umjesto da sanjarimo o ljepšoj budućnosti, potrebno je da budemo budni i radimo na tome da nam sadašnjost bude svijetlija, ljudskija i božanskija. Tako ćemo najbolje živjeti Došašće i pripraviti se za Dan Kristova dolaska.